

РЕШЕНИЕ

№ 38331

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8276** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ваня Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на СДВР, действащ чрез пълномощник, главен юрисконсулт С. М. против Решение № 2327 от 26.06.2025г., по анд № 1250/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав. С обжалваното решението е отменен като незаконосъобразен издаден електронен фиш серия Г № 42863 от 28.04.2022 година на СДВР, с което на търговско дружество “Данексо Рисайклинг“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.483, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 638, ал. 4 и чл. 638, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ). Със съдебното решение е осъдена СДВР да заплати на “Данексо Рисайклинг“ ООД, ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, с доводи, нарушения на процесуалния и материалния закон, поради което се иска неговата отмяна. В касационната жалба се сочи, че първоинстанционния съд неправилно е приел, че има съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на ЕФ от АТСС, които да обуславят отмяната му. Не споделя изложеното от въззивната инстанция, че административно-наказаното лице е било възпрепятствано да разбере за кое свое деяние му е наложено адм.наказание.

В съдебно заседание касаторът, не се представява.

Ответникът не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна по следните съображения.

С обжалваното решение № 2327 от 26.06.2025г., по анд № 1250/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав е отменен като незаконосъобразен издаден електронен фиш серия Г № 42863 от 28.04.2022 година на СДВР, с което на търговско дружество “Данексо Рисайклинг“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.483, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 638, ал. 4 и чл. 638, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ).

За да постанови своя съдебен акт, районният съд е възприел въз основа на събрания доказателствен материал - фотоснимките към обжалвания ЕФ, разпечатката от информационната система на ОПП - СДВР за регистрация на автомобила Р. М. с дк [рег.номер на МПС] , Удостоверението за одобрен тип средство за измерване и Протокола от проверката на мобилна система за видеонаблюдение от 15.03.2022г., Протокола за използване на АТСС и Ежедневната форма на отчет, Сертификат за успешно завършен курс на обучение, Заповед на министъра за утвърден образец на ЕФ и най-вече справката - разпечатка от интернет страницата на Гаранционен фонд, категоричния извод, че към 28.04.2022г. автомобилът Р. М. с дк [рег.номер на МПС] , собственост на “Данексо Рисайклинг“ ООД не е бил със сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите (в нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ), но е бил наличен, годен за ползване не е бил спрян от движение, а се е движел в С., по [улица]. Нарушител е ЮЛ - търговското дружество, което не е сключило ЗГО на собствения си автомобил към посочената в ЕФ дата. Не само не е изпълнено задължението за сключване на ЗГО, но и автомобилът се е движил по пътната мрежа, което е установено чрез АТСС, посочено в ЕФ и в Протокола за техническа годност и Протокола за използване на това АТСС. Приел е, че е налице е основание за издаване на ЕФ на основание чл. 647, ал.3 от КЗ - собственик не е сключил ЗГО на автомобила си и този автомобил дори се движи по пътната мрежа, което е установено с АТСС.

Според СРС, изпълнителното деяние на нарушението по чл.638, ал.4 от КЗ може да бъде извършено чрез бездействие: собственикът на МПС, което е регистрирано в РБългария и не е спряно от движение е длъжен, но не изпълнява задължението си да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за това МПС. За установяване на това нарушение е необходимо единствено да се докажат следните факти: регистрирано в Р България МПС, което да не е спряно от движение; кой е неговият собственик; липсата на валидно сключена застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите. Изпълнителното деяние не включва реалното, действително управление на автомобила по пътната мрежа - което вече е действие. Затова, тези нарушения следва да бъдат установявани по общия предвиден в ЗАНН ред - чрез съставяне на АУАН и наказвани чрез НП. Само в случаите, когато бездействието по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ се допълва и от действие - реалното управление на такова МПС по пътната мрежа, при това действието - управление на МПС да е установено с АТСС по надлежния ред, едва тогава за административнонаказващия орган възниква правомощието да санкционира нарушението по специален ред - чрез издаване на ЕФ, какъвто очевидно е настоящия случай.

Поради тази причина, от една страна СРС намира, че твърдяното нарушение е извършено, както и че правилно е цифрово квалифицирано в ЕФ; че санкцията спрямо ЮЛ е със законосъобразния абсолютен размер - 2 000 лева. Направил е извод за липса на яснота при описание на нарушението, тъй като в ЕФ в словесното описание на нарушението не е посочено кой управлява, а същевременно е наложена санкция на ЮЛ, откъдето не може да бъде направен извода, чия отговорност е ангажирана- на управляващия или на собственика- ЮЛ.

СРС е посочил, че задължението по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ - за сключване на ЗГО лежи изключително върху собственика на МПС, в случая е дружеството- жалбоподател. Приложното поле на чл. 647, ал. 3 от КЗ, предвиждащ възможността за издаване на ЕФ за това нарушение също се ограничава само до собственика - в случая ЮЛ, но не и върху неговия управител, за когото няма доказателства да е управлявал процесния автомобил в процесния ден и час и който да е извършил лично нарушението, предмет на ЕФ. СРС е направил извод, че : нарушението е извършено от ЮЛ - дружеството "Данексо Рисайклинг" ООД, ЕИК[ЕИК]., но поради допуснати нарушения на процесуалните правила в диспозитива на ЕФ и начина по които е описано нарушението е приел, че са нарушени процесуалните права на наказаното лице да разбере за какво точно е санкционирано. Направил е извод, че това нарушение на процесуалните правила, пряко нарушаващи правото на защита, не може да бъде игнорирано от съда, поради което е отменил ЕФ.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция счита, че е налице съществено процесуално нарушение при издаден на процесния ЕФ, серия Г № 42863 от 28.04.2022 година на СДВР, с което на търговско дружество "Данексо Рисайклинг" ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.483, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 638, ал. 4 във връзка с чл. 638, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ). Процесният фиш е със задължително съдържание по чл.189, ал.4 от ЗДвП, но с неясно описание. Действително се създава впечатление на смесване на състави по КЗ и ЗДвП. От една страна в описателната част на ЕФ никъде не е посочено, че се касае за задължителна застраховка ГО. В описателната част на ЕФ първо е посочено, че на 28.04.2022г., автомобил, с конкретизирано време и място, управляван при ограничение скорост 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26 в населено място. Нарушението е установено с АТСС, установено управление на МПС, не е спряно от движение и „не е сключил задължителна за“ .

Макар да е вписано в ЕФ, че е издаден въз основа на установено с автоматизирано техническо средство/ система управление на МПС за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, от друга страна е посочено в разписката за връчването му, че се касае за нарушение на ЗДвП, на която се е подписал и представител на дружеството. Всичко това, с неясното описание на нарушението действително създава объркване у наказаното лице по кой ред да организира защитата си, както и дали се касае за нарушение от управителя на дружеството или от самото дружество като собственик на МПС.

Нормите от КЗ, предвиждат на собственика на МПС да се налага глоба или имуществена санкция с електронен фиш, издаден при условията и реда на ЗДвП, когато нарушението е установено с автоматизирано техническо средство или система /АТСС/. В този смисъл е правилен извода на СРС че е налице смесване на фактически състави от КЗ и ЗДвП, които са довели до нарушаване правото на защита на касатора. Касационната инстанция споделя извода на СРС, че неясно е описано извършеното нарушение, поради което са нарушени процесуалните права на наказаното лице да разбере за какво точно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Административно-наказателното производство е

строго формално. Недопустимо е извършеното нарушение да се извежда по тълкувателен път.

По изложените съображения, касационната инстанция приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде оставено в сила. Независимо от изхода на делото, разноски не се претендират и не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2327 от 26.06.2025г., по анд № 20251110201250/2025г. по описа на Софийски районен съд, 122-ри състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ